

Universitätsbibliothek Paderborn

Res Gestae Illvstrissimo-||rvm Martyrvm, Con-||fessorvm Atqve Sancta-||rvm Virginvm ...

Eorvm Praecipve, Qvae Per|| R. P. L. Surium sex Tomis compraehensae
sunt:|| et nunc restrictis verborum ambagibus ... ad ... D.|| Caesaris
Baronii Chronologiam|| digestae ac in quatuor Tomos distributae

Lippeloo, Zacharias

Coloniae, 1595

VD16 ZV 18288

S. Seruatij Episcopi.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-43699](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-43699)

fese opponerent, & rudem plebeculam ad turbas
 ciendas comouerent; Sabinus voce magna & laeta
 amarissimo exclamauit: Sancte Pater Epiphani,
 scio & credo quod cum in hac caduca vita plurimi
 apud omnipotentem Deum potueris, nunc certatim
 plius aliquid uales: quare te oro ut Longinum &
 Petronium comprimas: & impiam eorum conser-
 tionem refellas. Hec cum dixisset, Longinus frater
 humi prolapsus exspirauit: Petronius uero & lae-
 guae & manuum officio priuatus, quarto decimo
 vitam cum dolore finijt: & sic demum cum gratia
 & honore sacrum corpus in ecclesia sepultum est.

Imperator autem Archadius intellecto sancti
 ri obitu, diebus quadraginta in luctu uersatus
 missoque Maximo uiri militari & egregie pio sep-
 turam in ecclesia contra legem latam factam con-
 firmavit. Is uero Maximus ab immundo obitu
 spiritu dire interdum torquebatur. Itaque Constan-
 tiam ingressus magna sane de Patris Epiphani
 nignitate concepta fiducia, monumentum adire
 fusus cum ardentissima pietate precibus contra im-
 mundum merita precesque sanctissimi uiri impo-
 rauit, statimque fugato daemone sanitatem obtinuit.

Vide quid
 Sancti post
 mortem pos-
 sint si inuo-
 cati cum fi-
 de fuerint.

Maxim⁹ in-
 uocans S. E-
 piphanium
 a daemone
 liberatur.

DE S. SERVATIO TVNGRORVM E-
 scopo. ex Gregorio Turonensi histor. Francor. lib. 10.
 cap. 4. & 5. Interfuit Concilio Sardicensi & Neopoli-
 pimeni, celebrato post Consulatum amantij & Constantij
 anno 346. Praeclaram eius etiam mentionem facit
 S. Athanasius in Apologia ad Constantium. Item
 quod Sigebertus in Chronica cum Domini nostri Iesu
 Christi consanguineum secundum carnem fuisse
 & plusquam trecentis annis uixisse scribat, quod
 tunc

*memorandum de eo sit consule Baronium, qui portentosa
ea esse putat*

S. Anctus Seruatus Tungrensis Episcopus, vir 13. Maij,
eximia sanctitatis, vigilijs ac ieiunijs vacans,
& crebro lachrymarum imbre perfusus, Dei
misericordiam assiduo deprecabatur, ne vnquam
extremam Hannorum incredulam (quam rumor erat
in Gallias velle prorupere) eò fauere permitteret.

Ad eum se à Deo (delictis populi hoc exigentibus)
nullam pati per spiritum intelligeret, urbem Ro-
mam petijt, vt adiuctis sibi Apostolicæ virtutis pa-
tricijs, quæ humiliter à Deo flagitabat, facilius
mereretur. Accedens ergo ad B. Petri A-
postoli tumulum multis diebus biduo triduoque
iudum, sine omni cibo potuque in precibus per-
sistebat. Cumque in tali corporis afflictione im-
mensam iram à ceruicibus populi sui depellere
non posset, responsum accepit: immutabili Dei vo-
luntate constitutum esse quòd gens illa Gallias de-
popularetur: oculos tamen eius mala illa non vi-
deret. Acceleraret igitur Galliasque velociter re-
cederet & funeri suo necessaria pararet.

Relicta Roma, quata potuit celeritate ma-
gna, Tungrorum urbem ingressus est, & clericis
quævisque vrbis ciuibus valedictis Episcopalem
in Traiectum transtulit: illisque cum magno
de eiulatu eum prosequentibus abiit: & Tra-

iectum accedens mox leni correptus febrì, paulò
post corpore recessit: ablatusque à fidelibus, iuxta
aggerem publicum sepultus est.

Quòd hoc sanè inter alia eius miracula admira-
bile cum primis dignum est, quòd cum maxima vis
hiemali tempore de cælo decidat, & omnia
circu loca repleat, nunquam tamè eius sepul-

Romam pe-
tit S. Serua-
tius.

Apud Tra-
iectum S. Ser-
uatus mox
recessit.

Vide rem admiranda.

erum operuerit; donec industria ciuium basilica super illud ædificata est. Et quidem pia fidelium deuotio studiumque non raro oratorium de tabulis ligneis leuigatisque construebat, sed protinus rapiiebantur à vento aut spontè ruebant. Credo circò ista accidisse, donec veniret, qui dignam tam glorioso Antistite fabricam ædificaret. Procedente verò tempore Monulphus Episcopus, templum insigni opere in eius honorem cõstruxit, ornauitque in quod multo studio & ueneratione translationeque, magnis pollet uirtutibus.

Monulphus Episcopus.

VITA S. IOHANNIS EPISCOPI Silentiarij, Lauri abbatis Saba, ex ea qua est per Cyrillum monachum. Floruit temporibus Zenonis imperatoris, ægens iam tum annum quartum supra centum.

13. Maij. Eius patria & parentes.

Iohannes Silentarius ex Nicopoli paræticus insigni generis nobilitate & opibus clarissimus, patre Encratio, matre uero Eupheria, quæ toto anno Imperij Martiani natus est. Cumque parentibus Christianis sanctissimis disciplinis a maioribus uirginibus institutus esset, ipsamque quodammodo sanctitatem cum lacte imbibisset, utroque parte pie & sanctè uitæ munere perfundit, Deo tempore octauodecimo ætatis suæ anno consecratus in ipsa Nicopoli ex proprijs facultatibus templum Virgini matri sacrum ædificauit; in quo assumptis decem fratribus eximia pietate uiris cœnobiticam uitam instituit. Ibi tantis tamque egregijs uirtutum omnium exēplis cæteris præluxit, ut Sebastius metropolitanus fama eius commotus, ciuitatis illius quæ Colonia dicitur, antistitem eum constituit. Is autem cum inuitus Pontificatum suscepisset, in dignitatem illam administrauit, ut de monachis

Templum cõstruit, sitque monachus.

Ordinatur Episcopus.